Euroopan unionin
virallinen lehti

FI
L-sarja

2025/2520

16.12.2025

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2025/2520,

annettu 15 päivänä joulukuuta 2025,

toimenpiteistä *Aromia bungii* (Faldermann) -organismin unionin alueelle asettumisen ja siellä leviämisen ehkäisemiseksi sekä kyseisen tuhoojan hävittämiseksi ja sen leviämisen estämiseksi tietyillä rajatuilla alueilla ja täytäntöönpanopäätöksen (EU) 2018/1503 kumoamisesta

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon kasvintuhoojien vastaisista suojatoimenpiteistä, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EU) N:o 228/2013, (EU) N:o 652/2014 ja (EU) N:o 1143/2014 muuttamisesta sekä neuvoston direktiivien 69/464/ETY, 74/647/ETY, 93/85/ETY, 98/57/EY, 2000/29/EY, 2006/91/EY ja 2007/33/EY kumoamisesta 26 päivänä lokakuuta 2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/2031 ([1]) ja erityisesti sen 28 artiklan 1 kohdan a–f alakohdan ja 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Komission täytäntöönpanopäätöksessä (EU) 2018/1503 ([2]) vahvistetaan toimenpiteet *Aromia bungii* (Faldermann) -tuhoojan, jäljempänä 'asianomainen tuhooja', unioniin kulkeutumisen ja siellä leviämisen estämiseksi. Kyseessä on erittäin vahingollinen *Prunus*-kasvilajien tuhooja unionin alueella.

(2) Komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2019/2072 ([3]) liitteessä II olevassa B osassa vahvistetaan luettelo unionikaranteenituhoojista, joiden tiedetään esiintyvän unionin alueella.

(3) Asianomainen tuhooja sisältyy mainitun asetuksen liitteessä II olevan B osan luetteloon, koska sitä tiedetään esiintyvän tietyissä unionin alueen osissa. Se sisältyy myös komission delegoidun asetuksen (EU) 2019/1702 ([4]) liitteeseen prioriteettituhoojana.

(4) Asianomaisen tuhoojan leviämistä edesauttavat todennäköisimmin isäntäkasvit, joissa on aikaisemminkin havaittu asianomaista tuhoojaa unionin alueella, jäljempänä 'asianomaiset kasvit'. Niistä olisi tehtävä vuosittaisia kartoituksia ja niihin olisi kohdistettava tapauksen mukaan tiettyjä asianomaisen tuhoojan hävittämiseen tai sen leviämisen estämiseen tähtääviä toimenpiteitä rajatuilla alueilla.

(5) Kun otetaan huomioon asianomaista tuhoojaa unionin alueella koskevat havainnot, asianomaisten kasvien luetteloa olisi laajennettava kattamaan kaikki *Prunus*-lajit, eli *Prunus laurocerasus* -lajia ei saisi enää jättää luettelon ulkopuolelle.

(6) Jotta voitaisiin varmistaa asianomaisen tuhoojan varhainen havaitseminen ja hävittäminen sellaisissa paikoissa unionin alueella, joissa sitä ei tiedetä aiemmin esiintyneen, jäsenvaltioiden olisi toteutettava vuotuisia kartoituksia. Jotta kartoitukset olisivat mahdollisimman tehokkaita, niiden olisi katettava kaikki asianomaiset kasvit. Kartoitusten olisi perustuttava Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen, jäljempänä 'elintarviketurvallisuusviranomainen', tilastollisesti luotettavia ja riskiperusteisia kasvintuhoojien kartoituksia koskeviin yleisiin ohjeisiin ([5]) sisältyviin tieteellisiin neuvoihin.

([1]) EUVL L 317, 23.11.2016, s. 4, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/2031/oj.

([2]) Komission täytäntöönpanopäätös (EU) 2018/1503, annettu 8 päivänä lokakuuta 2018, toimenpiteistä Aromia bungii (Faldermann) -organismin unioniin kulkeutumisen ja siellä leviämisen estämiseksi (EUVL L 254, 10.10.2018, s. 9, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2018/1503/oj).

([3]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2019/2072, annettu 28 päivänä marraskuuta 2019, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/2031 täytäntöönpanon yhdenmukaisten edellytysten vahvistamisesta kasvintuhoojien vastaisten suojatoimenpiteiden osalta, komission asetuksen (EY) N:o 690/2008 kumoamisesta ja komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2018/2019 muuttamisesta (EUVL L 319, 10.12.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2019/2072/oj).

([4]) Komission delegoitu asetus (EU) 2019/1702, annettu 1 päivänä elokuuta 2019, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/2031 täydentämisestä vahvistamalla prioriteettituhoojien luettelo, EUVL L 260, 11.10.2019, s. 8, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/1702/oj).

([5]) Euroopan elintarviketurvallisuusviranomainen, "General guidelines for statistically sound and risk-based surveys of plant pests", 8.9.2020, DOI:10.2903/sp.efsa.2020.EN-1919.

(7) Asianomaisia kasveja voidaan käyttää houkuttimina asianomaiselle tuhoojalle, ja jos tuhoojaa havaitaan, myös sen esiintymisen rajoittamiseen.

(8) Lisäksi jokaisen jäsenvaltion on asetuksen (EU) 2016/2031 mukaisesti laadittava ja pidettävä ajan tasalla valmiussuunnitelma kutakin sellaista prioriteettituhoojaa varten, joka pystyy kulkeutumaan ja asettumaan sen alueelle. Aiemmista esiintymistä saatujen kokemusten perusteella on tarpeen hyväksyä erityiset säännöt, joilla pannaan täytäntöön asetuksen (EU) 2016/2031 25 artikla, joka koskee kattavien valmiussuunnitelmien laatimista siltä varalta, että asianomaista tuhoojaa havaitaan unionissa.

(9) Jotta voidaan ehkäistä asianomaisen tuhoojan leviäminen unionin alueella, puskurivyöhykkeen olisi ulotuttava vähintään kahden kilometrin päähän saastuneen vyöhykkeen rajasta, kun otetaan huomioon tuhoojan leviämiskyky.

(10) Sen varmistamiseksi, että hävittämistoimenpiteitä sovelletaan välittömästi ja ehkäistään asianomaisen tuhoojan leviäminen muualle unionin alueella, on tarpeen vahvistaa rajatuilla alueilla toteutettavia vuotuisia kartoituksia koskevat säännöt. Sääntöjen olisi perustuttava elintarviketurvallisuusviranomaisen tilastollisesti luotettavia ja riskiperusteisia kasvintuhoojien kartoituksia koskeviin yleisiin ohjeisiin, jotta ne olisivat tuoreimman tieteellisen ja teknisen näytön mukaiset.

(11) Jotta toimet olisivat oikeasuhteisia kasvinterveysriskiin nähden, on tarpeen vahvistaa säännöt, jotka koskevat rajattujen alueiden koon pienentämistä, niiden määrittämistä koskevia poikkeuksia ja niiden lakkauttamista. Kyseisten sääntöjen ja poikkeusten soveltamista varten olisi vahvistettava erityiset edellytykset sen varmistamiseksi, ettei asianomainen tuhooja leviä muualle unionin alueella.

(12) Kun unionin alueella tehdään yksittäisiä havaintoja asianomaisesta tuhoojasta, ei rajatun alueen muodostamista pitäisi vaatia, jos asianomainen tuhooja voidaan hävittää kyseisistä kasveista ja jos on näyttöä siitä, että kyseiset kasvit olivat saastuneet ennen niiden tuomista alueelle, tai jos kyseisen havainnon ei odoteta johtavan tuhoojan pysyvään asettumiseen. Tämä lähestymistapa on oikeasuhteisin niin kauan, kuin asianomaisella alueella tehtyjen kartoitusten perusteella voidaan vahvistaa, ettei asianomaista tuhoojaa esiinny. Tarkkaan rajatuissa tapauksissa, joissa asianomaisen tuhoojan ilmaantuminen unionin alueelle ja leviäminen siellä voidaan yksiselitteisesti sulkea pois ja sitä koskeva riski katsotaan häviävän pieneksi, tällainen kartoittaminen ei kuitenkaan ole perusteltua eikä sitä pitäisi edellyttää.

(13) Tietyillä unionin alueilla asianomaisen tuhoojan hävittäminen ei ole enää mahdollista. Asiaankuuluvien jäsenvaltioiden olisi sen vuoksi saatava soveltaa kyseisillä alueilla hävittämisen sijasta toimenpiteitä, joilla estetään asianomaisen tuhoojan leviäminen.

(14) Leviämistä estävillä rajatuilla alueilla toteutettavien toimenpiteiden olisi oltava vähemmän tiukkoja kuin hävittämistoimenpiteiden, mutta niillä olisi varmistettava huolellinen kartoittaminen ja ennakoivat varotoimet, pääasiassa asianomaisilla puskurivyöhykkeillä, jotta voidaan ehkäistä asianomaisen tuhoojan leviäminen muualle unionin alueella.

(15) Koska leviämistä estävillä rajatuilla alueilla sovelletaan vähemmän tiukkoja toimenpiteitä kuin hävittämistä varten perustetuilla rajatuilla alueilla, puskurivyöhykkeen leveyden olisi oltava vähintään 4 km sen varmistamiseksi, ettei asianomainen tuhooja leviä tällaisten rajattujen alueiden ulkopuolelle.

(16) Jäsenvaltioiden olisi ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille kaikista leviämistä estävistä rajatuista alueista, jotka ne aikovat perustaa tai joita ne aikovat muuttaa, jotta komissio saa yleiskuvan asianomaisen tuhoojan leviämisestä unionin alueella ja jotta se voi sisällyttää kyseisen alueen leviämistä estävien rajattujen alueiden luetteloon.

(17) Jotta voidaan varmistaa saastuneiden kasvien välitön poistaminen ja ehkäistä asianomaisen tuhoojan leviäminen muualle unionin alueella, puskurivyöhykkeiden kartoitus olisi tehtävä vuosittain tarkoituksenmukaisimpana ajankohtana ja riittävän perusteellisesti, ottaen huomioon toimivaltaisten viranomaisten mahdollisuus seurata edelleen asianomaisia kasveja saastuneilla alueilla leviämisen estämiseksi.

(18) Jotta voidaan ehkäistä asianomaisen tuhoojan mahdollinen leviäminen rajattujen alueiden ulkopuolelle, kartoituksia olisi toteutettava rajatuilla alueilla sijaitsevien tuotantopaikkojen ympärillä tarkemmin kuin kyseisten alueiden muissa osissa.

(19) Täytäntöönpanopäätöksen (EU) 2018/1503 mukaiset toimenpiteet, jotka koskevat asianomaisten kasvien tuomista unionin alueelle ja siirtämistä unionin alueella, sisältyvät täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2019/2072 liitteisiin VII ja VIII. Asianomaisen tuhoojan kartoitusta, hävittämistä ja leviämisen estämistä koskevat vaatimukset olisi saatettava ajan tasalle asetuksen (EU) 2016/2031 mukaisesti ja korvattava tässä asetuksessa vahvistettavilla toimenpiteillä.

(20) Sen vuoksi täytäntöönpanopäätös (EU) 2018/1503 olisi kumottava.

(21) Tämän asetuksen säännöksiä, jotka koskevat *Aromia bungii* -tuhoojaa koskevaan elintarviketurvallisuusviranomaisen tuhoojavalvontakorttiin ([6]) ja tilastollisesti luotettavia ja riskiperusteisia kartoituksia koskeviin elintarviketurvallisuusviranomaisen yleisiin ohjeisiin ([7]) perustuvia kartoituksia, olisi sovellettava 1 päivästä tammikuuta 2027, jotta toimivaltaisilla viranomaisilla olisi riittävästi aikaa valmistella ja suunnitella tällaiset kartoitukset ja osoittaa niihin riittävät resurssit.

(22) Rajatuilla alueilla tehdyistä tutkimuksista olisi raportoitava yhtenäisellä tavalla johdonmukaisuuden ja yhdenmukaistamisen varmistamiseksi, ja siksi olisi säädettävä erityisestä raportointimallista.

(23) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat pysyvän kasvi-, eläin-, elintarvike- ja rehukomitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

KOHDE JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa vahvistetaan toimenpiteet *Aromia bungii* (Faldermann) -tuhoojan unionin alueelle asettumisen ja siellä leviämisen ehkäisemiseksi, toimenpiteet sen hävittämiseksi, jos sitä havaitaan kyseisellä alueella, sekä toimenpiteet sen leviämisen estämiseksi, jos hävittäminen ei ole enää mahdollista.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) ’asianomaisella tuhoojalla’ *Aromia bungii* (Faldermann) -organismia;

2) ’asianomaisilla kasveilla’ suvun *Prunus* spp. istutettavaksi tarkoitettuja kasveja, joiden varren tai juurenniskan halkaisija on paksuimmalta kohdaltaan vähintään 1 cm, siemeniä lukuun ottamatta;

3) ’indikaattorikasveilla’ asianomaisia kasveja, jotka on istutettu erityisesti tukemaan asianomaisen tuhoojan varhaista havaitsemista ja joita käytetään kartoituksissa;

4) ’asianomaisella puutavaralla ja puisella pakkausmateriaalilla’ suvun *Prunus* spp. kasveista saatua puutavaraa ja puista pakkausmateriaalia;

5) ’leviämistä estävällä rajatulla alueella’ liitteessä I mainittua aluetta, jolta asianomaista tuhoojaa ei ole mahdollista hävittää.

([6]) EFSA (European Food Safety Authority), de la Peña E, Schrader G and Vos S, 2021. Pest survey card on *Aromia bungii*. EFSA supporting publication 2021:EN-6914, saatavilla verkossa: https://efsa.europa.eu/plants/planthealth/monitoring/surveillance/aromia-bungii. Päivitetty viimeksi: 26.1.2021.

([7]) EFSA (Euroopan elintarviketurvallisuusviranomainen), ”General guidelines for statistically sound and risk-based surveys of plant pests”, 8.9.2020, 10.290310.2903/sp.efsa.2020.EN-1919.

II LUKU

ASIANOMAISEN TUHOOJAN VARALTA TEHTÄVÄT VUOTUISET KARTOITUKSET UNIONIN ALUEELLA JA VALMIUSSUUNNITELMAT

3 artikla

Kartoitukset unionin alueella rajattujen alueiden ulkopuolella

1. Toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä asianomaisen tuhoojan esiintymisen varalta asianomaisia kasveja koskevia vuotuisia riskiperusteisia kartoituksia niillä maansa alueilla, joilla asianomaista tuhoojaa ei tiedetä esiintyvän.

2. Kyseisten kartoitusten suunnitelman ja näytteenottojärjestelmän avulla on pystyttävä riittävällä luottamustasolla havaitsemaan saastuneiden kasvien matala esiintymistaso kyseisessä jäsenvaltiossa.

Kartoitusten on oltava Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen, jäljempänä 'elintarviketurvallisuusviranomainen', tilastollisesti luotettavia ja riskiperusteisia kasvintuhoojien kartoituksia koskevien yleisten ohjeiden mukaisia.

3. Kartoitukset on tehtävä

a) kulloisenkin kasvinterveysriskin tason perusteella;

b) ulkotiloissa, luonnonalueilla ja kaupunkialueilla sekä taimitarhoissa, puutarhakeskuksissa, tukkumyyntikeskuksissa, kovapuuta käsittelevissä sahalaitoksissa, paikoissa, joissa varastoidaan puisiin pakkausmateriaaleihin liittyviä hyödykkeitä tai joissa niillä käydään kauppaa, ja tarvittaessa muissa asiaankuuluvissa paikoissa;

c) vuoden sellaisina ajankohtina, jotka ovat tarkoituksenmukaisia asianomaisen tuhoojan havaitsemismahdollisuuksien kannalta, kun otetaan huomioon tuhoojan biologia, asianomaisten kasvien esiintyminen ja biologia sekä tieteelliset ja tekniset tiedot, joihin viitataan *Aromia bungii* -tuhoojaa koskevassa elintarviketurvallisuusviranomaisen tuhoojavalvontakortissa.

4. Kartoituksiin on sisällyttävä

a) asianomaisten kasvien silmämääräinen tarkastus ja

b) tarvittaessa näytteiden pyydystäminen ja kerääminen sekä testaus.

Silmämääräisten tarkastusten täydentämiseksi voidaan tarpeen mukaan käyttää erityisesti tehtävään koulutettuja vainukoiria.

4 artikla

Valmiussuunnitelmat

Jokaisen jäsenvaltion on vahvistettava asetuksen (EU) 2016/2031 25 artiklan mukaisessa valmiussuunnitelmassaan seuraavat:

a) asianomaisen tuhoojan hävittäminen 9 artiklan mukaisesti;

b) saataville asetettavat tarvittavat resurssit sekä menettelyt kyseisten resurssien saataville asettamiseksi, kun asianomaisen tuhoojan esiintymistä epäillään tai se on vahvistettu;

c) menettelyt poistettavien kasvien omistajien tunnistamista, poistamismääräyksestä ilmoittamista ja yksityisiin kiinteistöihin pääsyä varten tapauksissa, joissa on sovellettava toimenpiteitä, kun asianomainen tuhooja on havaittu.

Jäsenvaltioiden on päivitettävä valmiussuunnitelmiaan tarvittaessa vuosittain.

III LUKU

RAJATUT ALUEET

5 artikla

Rajattujen alueiden määrittäminen

1. Jos asianomaisen tuhoojan esiintyminen vahvistetaan virallisesti, kyseisen jäsenvaltion on viipymättä määritettävä rajattu alue asianomaisen tuhoojan hävittämiseksi.

2. Kun asianomaisen tuhoojan esiintyminen on vahvistettu virallisesti ja 1 kohdassa tarkoitettu rajattu alue on määritetty, toimivaltaisten viranomaisten on viipymättä tehtävä määrittelykartoitus saastumistason määrittämiseksi.

3. Jos toimivaltainen viranomainen toteaa 3 artiklassa tarkoitetun kartoituksen tulosten perusteella vähintään neljän peräkkäisen vuoden aikana, että asianomaisen tuhoojan aiheuttama saastumistaso on sellainen, että tuhoojan hävittäminen on mahdotonta, toimivaltainen viranomainen voi päättää muuttaa järjestelmän leviämisen estämiseksi. Tällaisissa tapauksissa toimivaltaisen viranomaisen on välittömästi ilmoitettava komissiolle yksityiskohtaiset tiedot uudesta leviämistä estävästä rajatusta alueesta, jonka se aikoo nimetä tai jota se aikoo muuttaa, jotta kyseinen alue voidaan sisällyttää liitteessä I olevaan leviämistä estävien rajattujen alueiden luetteloon.

4. Rajatun alueen on sisällettävä seuraavat:

a) vyöhyke, joka sisältää kaikki saastuneet kasvit ja kaikki vähintään 100 metrin säteellä saastuneista kasveista olevat asianomaiset kasvit, jotka todennäköisesti saastuvat, jäljempänä ’saastunut vyöhyke’;

b) puskurivyöhyke,

   i) joka ulottuu vähintään kahden kilometrin päähän saastuneen vyöhykkeen rajasta, kun kyseessä on asianomaisen tuhoojan hävittämiseksi perustettu rajattu alue;

   ii) joka ulottuu vähintään neljän kilometrin päähän saastuneen vyöhykkeen rajasta, kun kyseessä on leviämistä estävä rajattu alue.

5. Rajatun alueen rajat on määritettävä seuraavien perusteella:

a) tieteelliset periaatteet, asianomaisen tuhoojan biologia, saastumistaso, asianomaisten kasvien esiintyminen kyseisellä alueella sekä asianomaisen tuhoojan asettumista koskeva näyttö:

b) määrittelykartoitus, jonka suunnitelman ja näytteenottojärjestelmän avulla pystytään määrittämään saastuneiden kasvien 1 prosentin esiintymistaso vähintään 95 prosentin luottamustasolla;

c) elintarviketurvallisuusviranomaisen tilastollisesti luotettavia ja riskiperusteisia kartoituksia koskevat ohjeet.

6. Kun toteutetaan 9 artiklassa tarkoitettuja hävittämistoimenpiteitä, puskurivyöhykkeen leveys voidaan pienentää vähintään yhteen kilometriin, jos toimivaltainen viranomainen katsoo, että asianomaisen tuhoojan hävittäminen on mahdollista, kun otetaan huomioon esiintymän olosuhteet, kuten sen koko ja sijainti, saastumistaso tai asianomaisten kasvien lukumäärä ja esiintyminen.

Kun kyseessä on leviämistä estävä rajattu alue, puskurivyöhykkeen leveyttä voidaan pienentää vähintään kahteen kilometriin, jos toimivaltainen viranomainen katsoo kyseisen etäisyyden olevan tarkoituksenmukainen asianomaisen tuhoojan leviämisen estämiseksi ja kun otetaan huomioon esiintymän olosuhteet, kuten sen koko ja sijainti, saastumistaso tai isäntäkasvien lukumäärä ja esiintyminen.

Toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että rajatuilla alueilla kansalaiset ja ammattimaiset toimijat ovat tietoisia rajattujen alueiden rajoista.

6 artikla

Rajattujen alueiden määrittämistä koskevat poikkeukset

1. Poiketen siitä, mitä 5 artiklassa säädetään, toimivaltainen viranomainen voi päättää olla määrittämättä rajattua aluetta, jos on näyttöä siitä, että

a) asianomainen tuhooja on kulkeutunut alueelle kasveissa, puutavarassa tai puisessa pakkausmateriaalissa, jossa/joissa se havaittiin, ja kyseiset kasvit, puutavara tai puinen pakkausmateriaali olivat saastuneet ennen kyseiselle alueelle tuontia eikä asianomainen tuhooja ole lisääntynyt tuonnin jälkeen tai kyseessä on yksittäinen havainto, jonka ei odoteta johtavan tuhoojan asettumiseen; ja

b) asianomainen tuhooja ei – erityisen tutkimuksen tulosten ja toteutettujen hävittämistoimenpiteiden perusteella – ole asettunut alueelle eikä sen leviäminen ja lisääntyminen ole mahdollista sen biologian vuoksi.

2. Jos toimivaltainen viranomainen soveltaa 1 kohdassa säädettyä poikkeusta, sen on

a) toteutettava välittömästi toimenpiteet, joilla varmistetaan asianomaisen tuhoojan nopea hävittäminen ja poistetaan mahdollisuus sen leviämiseen;

b) tehtävä vähintään yhtä asianomaisen tuhoojan elinkaarta ja yhtä lisävuotta vastaavan ajan ja vähintään neljänä peräkkäisenä vuonna 3 artiklan mukaisesti kartoituksia alueella, joka ulottuu vähintään yhden kilometrin päähän niiden saastuneiden kasvien tai paikkojen ympärillä, jo(i)ssa asianomainen tuhooja havaittiin, säännöllisesti ja tarkasti ainakin asianomaisen tuhoojan ensimmäisen lentokauden aikana;

c) jäljitettävä saastumisen alkuperä tutkimalla havaintopaikan ympärillä olevat asianomaiset kasvit sekä asianomainen puutavara tai puinen pakkausmateriaali saastumisen merkkien varalta – myös kohdennetun destruktiivisen näytteenoton avulla – toukkien esiintymisen pois sulkemiseksi;

d) lisättävä yleistä tietoisuutta asianomaisen tuhoojan aiheuttamasta uhkasta; ja

e) toteutettava mahdollisia muita toimenpiteitä, joista voi olla apua asianomaisen tuhoojan hävittämisessä kansainvälisen kasvinsuojelutoimenpidestandardin, jäljempänä 'ISPM', nro 9 ([8]) mukaisesti ja soveltaen yhdennettyä lähestymistapaa ISPM:ssä nro 14 ([9]) vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.

Edellä olevan 2 kohdan b alakohtaa ei sovelleta, jos asianomaisen tuhoojan aikuisten yksilöiden esiintyminen asianomaisissa kasveissa tai asianomaisessa puutavarassa tai puisessa pakkausmateriaalissa tai ilmaantuminen niihin voidaan yksiselitteisesti sulkea pois ja tämän päätelmän perustelut on toimitettu komissiolle kirjallisesti.

7 artikla

Rajatun alueen lakkauttaminen

Rajattu alue voidaan lakkauttaa, kun asianomaista tuhoojaa ei 8 artiklassa säädettyjen kartoitusten perusteella ole havaittu rajatulla alueella vähintään neljään peräkkäiseen vuoteen.

Rajattu alue voidaan lakkauttaa myös tapauksissa, joissa 6 artiklan 1 kohdassa esitetyt edellytykset täyttyvät.

8 artikla

Rajatuilla alueilla tehtävät vuosittaiset kartoitukset ja indikaattorikasvien tarkastukset

1. Toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä rajatuilla alueilla asianomaisille kasveille asetuksen (EU) 2016/2031 19 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tarkkoja vuotuisia kartoituksia asianomaisen tuhoojan esiintymisen havaitsemiseksi ottaen huomioon *Aromia bungii* -tuhoojaa koskevassa elintarviketurvallisuusviranomaisen tuhoojavalvontakortissa tarkoitetut tiedot ja noudattaen tämän artiklan 2–5 kohtaa.

([8]) "Guidelines for pest eradication programmes – Reference Standard ISPM No. 9", Kansainvälisen kasvinsuojeluyleissopimuksen sihteeristö, Rooma.

([9]) "The use of integrated measures in a systems approach for pest risk management – Reference Standard ISPM No. 14", Kansainvälisen kasvinsuojeluyleissopimuksen sihteeristö, Rooma.

2. Kartoitukset on suoritettava 3 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisesti asianomaisen tuhoojan esiintymisen havaitsemiseksi.

Silmämääräisten tarkastusten täydentämiseksi voidaan tarpeen mukaan käyttää indikaattoripuita.

Lisäksi asiasta vastaavan virallisen elimen on tarvittaessa suoritettava kohdennettu destruktiivinen näytteenotto.

3. Kartoitusten suunnittelussa on otettava huomioon tilastollisesti luotettavia ja riskiperusteisia kartoituksia koskevat elintarviketurvallisuusviranomaisen yleiset ohjeet, ja esiintyvyyskartoitusten suunnitelman ja niissä käytettävän näytteenottojärjestelmän avulla on pystyttävä määrittämään vähintään 95 prosentin luottamustasolla asianomaisen tuhoojan 1 prosentin esiintymistaso.

4. Jos käytetään indikaattorikasveja, ne on tarkastettava vähintään kerran kuukaudessa tuhoojan lentokauden aikana. Kasvit on tuhottava ja tutkittava ennen kuin asianomainen tuhooja on elänyt yhden kokonaisen elinkaaren ajan asianomaisen jäsenvaltion kyseisellä alueella.

5. Tämän artiklan nojalla tehtyjen kartoitusten tulokset on ilmoitettava komissiolle käyttäen jotakin liitteessä II tarkoitetuista malleista.

IV LUKU

HÄVITTÄMISTÄ JA LEVIÄMISEN ESTÄMISTÄ KOSKEVAT TOIMENPITEET

9 artikla

Hävittämistoimenpiteet

1. Toimivaltaisten viranomaisten on toteutettava saastuneilla vyöhykkeillä asianomaisen tuhoojan hävittämiseksi seuraavat toimenpiteet:

a) saastuneiden kasvien sekä kasvien, joissa on asianomaisen tuhoojan aiheuttamia oireita, välitön kaataminen ja niiden juurien täydellinen poistaminen, jos saastuneen kasvin juurenniskan alapuolella havaitaan toukkakäytäviä;

b) kaikkien asianomaisten kasvien kaataminen vähintään 100 metrin säteellä saastuneiden kasvien ympärillä ja niiden tutkiminen saastumisen merkkien varalta;

c) a ja b alakohdan mukaisesti kaadettujen kasvien poistaminen, tutkiminen ja turvallinen hävittäminen kaikkia tarvittavia varotoimia noudattaen, jotta vältetään asianomaisen tuhoojan leviäminen kaatamisen aikana ja sen jälkeen;

d) saastumiseen liittyvän puutavaran ja puisen pakkausmateriaalin poistaminen, tutkiminen ja turvallinen hävittäminen kaikkia tarvittavia varotoimia noudattaen, jotta vältetään asianomaisen tuhoojan leviäminen kaatamisen aikana ja sen jälkeen;

e) kielto siirtää mahdollisesti saastuneita kasveja sekä mahdollisesti saastunutta puutavaraa ja puista pakkausmateriaalia rajatun alueen ulkopuolelle;

f) saastumisen alkuperän selvittäminen jäljittämällä saastumiseen liittyvät kasvit, puutavara, puinen pakkausmateriaali ja muut tavarat ja tutkimalla ne saastumisen merkkien varalta, mukaan lukien kohdennettu destruktiivinen näytteenotto;

g) tarpeen mukaan asianomaisten kasvien korvaaminen kasveilla, jotka eivät ole alttiita saastumiselle;

h) uusia asianomaisia kasveja koskeva kielto ulkotiloissa b alakohdassa tarkoitetulla alueella, lukuun ottamatta

— täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2019/2072 liitteessä VIII olevassa 17.4 kohdassa tarkoitettuja tuotantopaikkoja ja

— indikaattorikasveja;

i) yleisen tietoisuuden lisääminen asianomaisen tuhoojan aiheuttamasta uhkasta ja toimenpiteistä, joilla pyritään estämään sen kulkeutuminen unionin alueelle ja leviäminen siellä, mukaan luettuna edellytykset, jotka koskevat asianomaisten kasvien sekä asianomaisen puutavaran ja puisen pakkausmateriaalin siirtämistä pois rajatulta alueelta;

j) erityiset toimenpiteet sellaisten erityistilanteiden tai ongelmien ehkäisemiseksi, joiden voidaan kohtuudella olettaa estävän, vaikeuttavan tai viivyttävän hävittämistä, etenkin toimenpiteet, jotka liittyvät kaikkien saastuneiden tai saastuneiksi epäiltyjen kasvien luokse pääsemiseen ja asianmukaiseen hävittämiseen niiden sijainnista, julkisesta tai yksityisestä omistuksesta tai niistä vastaavasta henkilöstä tai organisaatiosta riippumatta;

k) mahdolliset muut toimenpiteet, joilla voidaan edistää asianomaisen tuhoojan hävittämistä ISPM:n nro 9 ([10]) mukaisesti ja yhdennetyn lähestymistavan soveltamista ISPM:ssä nro 14 ([11]) vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.

Jos a alakohdan tapauksessa ei ole mahdollista poistaa syvälle ulottuvia kantoja ja pintajuuria, ne on jyrsittävä vähintään 40 cm syvyyteen maanpinnasta tai peitettävä hyönteisiltä suojaavalla materiaalilla. Jos saastuneet kasvit havaittiin asianomaisen tuhoojan lentokauden ulkopuolella, kaataminen ja poistaminen on tehtävä ennen seuraavan lentokauden alkua.

2. Vähintään yhden kilometrin päähän täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2019/2072 liitteessä VIII olevassa 17.4 kohdassa tarkoitettujen tuotantopaikkojen ympärillä ulottuvilla alueilla toteutettavien vuotuisten virallisten kartoitusten on oltava tilastollisesti luotettavia ja riskiperusteisia kasvintuhoojien kartoituksia koskevien elintarviketurvallisuusviranomaisen yleisten ohjeiden mukaisia, ja käytettävän kartoitussuunnitelman ja näytteenottojärjestelmän avulla on pystyttävä määrittämään saastuneiden kasvien 1 prosentin esiintymistaso vähintään 99 prosentin luottamustasolla.

3. Kun kyseessä on asianomaisen puutavaran ja puisen pakkausmateriaalin siirto rajatun alueen ulkopuolelle eikä rajatulla alueella ole käytettävissä käsittely- tai prosessointilaitosta, asianomainen puutavara tai puinen pakkausmateriaali on siirrettävä virallisessa valvonnassa ja suljetussa tilassa siten, ettei asianomainen tuhooja voi levitä, lähimpään rajatun alueen ulkopuolella sijaitsevaan laitokseen, jotta voidaan varmistaa välitön käsittely tai prosessointi täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2019/2072 liitteessä VIII olevan 33–35 kohdan mukaisesti.

Toimivaltaisen viranomaisen on toteutettava asianomaisen tuhoojan esiintymisen varalta vuosittain tarkoituksenmukaisena ajankohtana kartoituksia, joissa tarkastetaan asianomaisia kasveja alueella, joka ulottuu vähintään yhden kilometrin päähän kyseisestä käsittely- tai prosessointilaitoksesta.

4. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa säädetään, on siinä tapauksessa, että toimivaltainen viranomainen päättää, että pienehköä määrää yksittäisiä kasveja ei niiden erityisen yhteiskunnallisen, kulttuurisen tai ympäristöön liittyvän arvon vuoksi olisi asianmukaista kaataa, tutkittava nämä yksittäiset kasvit yksilöllisesti kuukausittain saastumisen merkkien varalta ja toteutettava kaatamiselle vaihtoehtoisia toimenpiteitä, joilla varmistetaan suojelun korkea taso, jotta estetään asianomaisen tuhoojan mahdollinen leviäminen kyseisistä kasveista.

10 artikla

Leviämisen estämistä koskevat toimenpiteet

1. Toimivaltaisten viranomaisten on toteutettava liitteessä I lueteltuihin leviämistä estäviin rajattuihin alueisiin sisältyvällä saastuneella vyöhykkeellä seuraavat toimenpiteet:

a) saastuneiden kasvien ja kasvien, joilla on asianomaisen tuhoojan aiheuttamia oireita, kaataminen ja niiden juurten täydellinen poistaminen, jos saastuneen kasvin juurenniskan alapuolella havaitaan toukkakäytäviä;

b) a alakohdan mukaisesti kaadettujen kasvien ja niiden juurien poistaminen, tutkiminen ja hävittäminen ja kaikkien tarvittavien varotoimien toteuttaminen, jotta vältetään asianomaisen tuhoojan leviäminen kaatamisen jälkeen;

c) kielto siirtää mahdollisesti saastuneita kasveja sekä mahdollisesti saastunutta puutavaraa ja puista pakkausmateriaalia rajatun alueen ulkopuolelle;

d) tarpeen mukaan asianomaisten kasvien korvaaminen muilla kasveilla, jotka eivät ole alttiita saastumiselle;

([10]) ”Guidelines for pest eradication programmes – Reference Standard ISPM No. 9”, Kansainvälisen kasvinsuojeluyleissopimuksen sihteeristö, Rooma. Julkaistu 15.12.2011.

([11]) ”The use of integrated measures in a systems approach for pest risk management – Reference Standard ISPM No. 14”, Kansainvälisen kasvinsuojeluyleissopimuksen sihteeristö, Rooma. Julkaistu 8.1.2014.

e) uusia asianomaisia kasveja koskeva kielto ulkotiloissa saastuneella vyöhykkeellä, lukuun ottamatta täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2019/2072 liitteessä VIII olevassa 17.4 kohdassa tarkoitettuja tuotantopaikkoja ja indikaattorikasveja;

f) yleisen tietoisuuden lisääminen asianomaisen tuhoojan aiheuttamasta uhkasta, ja toimenpiteet, joilla pyritään ehkäisemään asianomaisen tuhoojan kulkeutuminen unionin alueelle ja leviäminen siellä, mukaan luettuna edellytykset, jotka koskevat asianomaisten kasvien sekä asianomaisen puutavaran ja puisen pakkausmateriaalin siirtoa 5 artiklan nojalla määritetyltä rajatulta alueelta;

g) erityiset toimenpiteet sellaisten erityistilanteiden tai ongelmien ehkäisemiseksi, joiden voidaan kohtuudella olettaa estävän, vaikeuttavan tai viivyttävän leviämisen estämistä, etenkin toimenpiteet, jotka liittyvät kaikkien saastuneiden tai saastuneiksi epäiltyjen kasvien luokse pääsemiseen ja asianmukaiseen kaatamiseen ja tuhoamiseen niiden sijainnista, omistuksesta tai niistä vastaavasta henkilöstä riippumatta;

h) mahdolliset muut toimenpiteet, joista voi olla apua asianmaisen tuhoojan leviämisen estämisessä.

Jos a alakohdan tapauksessa ei ole mahdollista poistaa syvälle ulottuvia kantoja ja pintajuuria, ne on jyrsittävä vähintään 40 cm syvyyteen maanpinnasta tai peitettävä hyönteisiltä suojaavalla materiaalilla. Kaatamistoimet on aloitettava kuitenkin välittömästi, jos saastuneet kasvit havaittiin asianomaisen tuhoojan lentokauden ulkopuolella, ja kaataminen ja poistaminen on tehtävä ennen seuraavan lentokauden alkua.

Vähintään yhden kilometrin päähän täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2019/2072 liitteessä VIII olevassa 17.4 kohdassa tarkoitettujen tuotantopaikkojen ympärillä ulottuvilla alueilla toteutettavien vuotuisten virallisten kartoitusten on oltava tilastollisesti luotettavia ja riskiperusteisia kasvintuhoojien kartoituksia koskevien elintarviketurvallisuusviranomaisen yleisten ohjeiden mukaisia, ja käytettävän kartoitussuunnitelman ja näytteenottojärjestelmän avulla on pystyttävä määrittämään saastuneiden kasvien 1 prosentin esiintymistaso vähintään 99 prosentin luottamustasolla.

2. Kun kyseessä on asianomaisen puutavaran ja puisen pakkausmateriaalin siirto rajatun alueen ulkopuolelle eikä rajatulla alueella ole käytettävissä käsittely- tai prosessointilaitosta, asianomainen puutavara tai puinen pakkausmateriaali on siirrettävä virallisessa valvonnassa ja suljetussa tilassa siten, ettei asianomainen tuhooja voi levitä, lähimpään rajatun alueen ulkopuolella sijaitsevaan laitokseen, jotta voidaan varmistaa välitön käsittely tai prosessointi täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2019/2072 liitteessä VIII olevan 33–35 kohdan mukaisesti.

Toimivaltaisen viranomaisen on toteutettava asianomaisen tuhoojan esiintymisen varalta vuosittain tarkoituksenmukaisena ajankohtana kartoituksia, joissa tarkastetaan asianomaisia kasveja alueella, joka ulottuu vähintään yhden kilometrin päähän kyseisestä käsittely- tai prosessointilaitoksesta.

3. Jos asianomaisen tuhoojan esiintyminen puskurivyöhykkeellä on virallisesti vahvistettu, sovelletaan asetuksen (EU) 2016/2031 17 ja 18 artiklaa.

V LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

11 artikla

Raportointi

Jäsenvaltioiden on toimitettava vuosittain viimeistään 30 päivänä huhtikuuta komissiolle ja muille jäsenvaltioille kertomus, jossa mainitaan seuraavat:

a) edellisen kalenterivuoden aikana tämän asetuksen nojalla toteutetut toimenpiteet ja 3–10 artiklassa säädettyjen toimenpiteiden tulokset;

b) 8 artiklan 2 kohdan nojalla otettujen näytteiden lukumäärä;

c) syyt 9 artiklan 4 kohdassa säädetyn poikkeuksen käytölle ja sen vuoksi toteutetut toimenpiteet.

12 artikla

Täytäntöönpanopäätöksen (EU) 2018/1503 kumoaminen

Kumotaan täytäntöönpanopäätös (EU) 2018/1503.

13 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sen 3 artiklan 2 kohtaa, 5 artiklan 5 kohdan b alakohtaa sekä 8 artiklan 3 kohtaa sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2027.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 15 päivänä joulukuuta 2025.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Ursula VON DER LEYEN

LIITE I

Leviämistä estävät rajatut alueet

1. **Italia**

Rajatun alueen EUROPHYT-numero / nimi	Rajatun alueen osa (saastunut vyöhyke /puskurivyöhyke)	Alue	Kunnat tai muut hallinnolliset/maantieteelliset aluemäärittelyt
274/Campania	Saastunut vyöhyke	Campania	Seuraavien kuntien koko alue: Afragola, Arzano, Bacoli, Brusciano, Calvizzano, Cardito, Casalnuovo di Napoli, Casavatore, Casoria, Castello di Cisterna, Cercola, Crispano, Frattamaggiore, Frattaminore, Grumo Nevano, Isola di Ischia , Marano, Mariglianella, Massa di Somma, Melito di Napoli, Monte di Procida, Mugnano di Napoli, Napoli, Ottaviano, Pollena Trocchia, Pomigliano D'Arco, Pozzuoli, Procida, San Giorgio a Cremano, San Giuseppe Vesuviano. Osa seuraavista kunnista: Acerra, Angri, Aversa, Boscoreale, Boscortrecase, Caivano, Castel Volturno, Cesa, Ercolano, Giugliano in Campania, Marigliano, Mondragone, Nola, Orta di Atella, Palma Campania, Poggiomarino, Pompei, Portici, Qualiano, Quarto, San Gennaro Vesuviano, San Marzano Sul Sarno.
	Puskurivyöhyke	Campania	Seuraavien kuntien koko alue: Lusciano, Parete, Torre Annunziata. Osa seuraavista kunnista: Acerra, Angri, Aversa, Boscoreale, Boscotrecase, Caivano, Camposano, Cancello ed Arnone, Carbonara di Nola, Carinaro, Casaluce, Casola di Napoli, Castellammare di Stabia, Castel Volturno, Cicciano, Cimitile, Corbara, Domicella, Ercolano, Gragnano, Gricignano di Aversa, Lettere, Liveri, Maddaloni, Marcianise, Marigliano, Mondragone, Nocera Inferiore, Nola, Orta di Atella, Pagani, Palma Campania, Poggiomarino, Pompei, Portici, Qualiano, Quarto, San Felice a Cancello, San Gennaro Vesuviano, San Marcellino, San Marzano Sul Sarno, San Paolo Belsito, San Valentino Torio, San Vitaliano, Santa Maria la Carità, Sant'Antonio Abate, Sant'Arpino, Sant'Egidio del Monte Albino, Sarno, Saviano, Scafati, Scisciano, Striano, Succivo, Teverola, Torre del Greco, Trecase, Trentola Ducenta, Villa Literno, Villaricca.

2. **Saksa**

Rajatun alueen EUROPHYT-numero / nimi	Rajatun alueen osa (saastunut vyöhyke /puskurivyöhyke)	Alue	Kunnat tai muut hallinnolliset/maantieteelliset aluemäärittelyt
825/Rosenheim/Kolbermoor	Saastunut vyöhyke	Etelä-Baijeri	Osa seuraavista kaupungeista: Kolbermoor ja Rosenheim.
	Puskurivyöhyke	Etelä-Baijeri	Osa seuraavista kaupungeista: Bad Aibling, Kolbermoor ja Rosenheim. Osa seuraavista kunnista: Bad Feilnbach, Großkarolinenfeld, Neubeuern, Raubling Rohrdorf, Schechen ja Stephanskirchen.

LIITE II

Mallit 8 artiklan nojalla suoritettujen kartoitusten tulosten raportoimiseksi

A OSA

1. Malli vuotuisten kartoitusten tulosten raportoimiseksi

1. Rajatun alueen kuvaus		2. Rajatun alueen alkuperäinen koko (ha)	3. Rajatun alueen päivitetty koko (ha)	4. Menetelmä (hävittäminen tai leviämisen estäminen)	5. Vyöhyke	6. Kartoituspaikat		7. Yksilöidyt riskialueet	8. Tarkastetut riskialueet	9. Kasvineristolyhyke	10. Isännäsvilajien luettelo	11. Aikataulu	12. Kartoituksen tiedot									13. Analysoitujen oireisten näytteiden lukumäärä: i: Yhteensä ii: Positiivinen iii: Negatiivinen iv: Määrittämätön				14. Analysoitujen oireettomien näytteiden lukumäärä: i: Yhteensä ii: Positiivinen iii: Negatiivinen iv: Määrittämätön				15. Ilmoitettujen esiintymien ilmoitusnumero tapauksen mukaan komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2019/1715 (1) mukaisesti		16. Huomautukset
													A) Silmämääräisten tarkastusten määrä																			
													B) Näytteiden lukumäärä yhteensä																			
													C) Ansojen (tai vaihtoehtoisten menetelmien (esim. haavit)) tyyppi																			
													D) Ansojen (tai muiden pyydystysmenetelmien) lukumäärä																			
													E) Pyydystyspaikkojen määrä (jos poikkeaa D kohdassa esitetyistä tiedoista)																			
													F) Testaustyyppi (esim. mikroskooppinen tunnistus, PCR, ELISA)																			
													G) Testien kokonaismäärä																			
													H) Muut toimenpiteet (esim. vainukoirat, droonit, helikopterit, tiedotuskampanjat)																			
													I) Muiden toimenpiteiden lukumäärä																			
Nimi	Määrittämispäivä					Kuvaus	Numero						A	B	C	D	E	F	G	H	I	i	ii	iii	iv	i	ii	iii	iv	Numero	Päivämäärä	

2. Mallilomakkeen täyttöohjeet

Jos tämä lomake täytetään, tämän liitteen B osassa olevaa lomaketta ei täytetä.

Sarake 1: Ilmoitetaan maantieteellisen alueen nimi, esiintymän numero tai muu tieto, jonka perusteella kyseessä oleva rajattu alue ja sen määrittämispäivä voidaan yksilöidä.

Sarake 2: Ilmoitetaan rajatun alueen koko ennen kartoituksen aloittamista.

Sarake 3: Ilmoitetaan rajatun alueen koko kartoituksen jälkeen.

(1) EUVL L 261, 14.10.2019, s. 37.

Sarake 4: Ilmoitetaan käytetty menetelmä: hävittäminen tai leviämisen estäminen. Lisätään tarvittaessa rivejä tuhoojan vuoksi muodostettujen rajattujen alueiden määrän ja niillä sovellettavien menetelmien mukaan.

Sarake 5: Ilmoitetaan, millä rajatun alueen vyöhykkeellä kartoitus tehtiin, ja lisätään rivejä tarpeen mukaan: saastunut vyöhyke tai puskurivyöhyke, käyttäen eri rivejä. Tapauksen mukaan ilmoitetaan saastuneen vyöhykkeen se alue, jossa kartoitus tehtiin (esim. viimeiset 20 km ennen puskurivyöhykettä, taimitarhojen ympärillä jne.), eri rivillä.

Sarake 6: Ilmoitetaan kartoituspaikkojen määrät ja kuvataan ne valitsemalla kuvausta varten jokin seuraavista:

1. Ulkotilat (tuotantoalue): 1.1 pelto (viljelymaa, laidun); 1.2 hedelmätarha/viinitarha; 1.3 taimitarha; 1.4 metsä.

2. Ulkotilat (muu): 2.1 yksityinen puutarha; 2.2 julkinen tila; 2.3 suojelualue; 2.4 luonnonvaraiset kasvit muilla kuin suojelualueilla; 2.5 muu, täsmennettävä (esim. puutarhakeskus, vähittäismyyntipaikka, jossa käytetään puista pakkausmateriaalia, puuteollisuus, kosteikkoalue, kasteluverkosto tai kuivatusojasto).

3. Fyysisesti suljetut tilat: 3.1 kasvihuone; 3.2 yksityinen tila, muu kuin kasvihuone; 3.3 julkinen tila, muu kuin kasvihuone; 3.4 muu, täsmennettävä (esim. puutarhakeskus, vähittäismyyntipaikka, jossa käytetään puista pakkausmateriaalia, puuteollisuus).

Sarake 7: Ilmoitetaan, mitkä ovat riskialueita tuhoojan biologian, isäntäkasvien esiintymisen, ympäristö- ja ilmasto-olosuhteiden sekä riskipaikkojen perusteella.

Sarake 8: Ilmoitetaan kartoitukseen sisältyvät riskialueet sarakkeessa 7 yksilöityjen riskialueiden joukosta.

Sarake 9: Ilmoitetaan tapauksen mukaan kasvit, hedelmät, siemenet, maa-aines, pakkausmateriaali, puutavara, koneet, ajoneuvot, vesi, muu.

Sarake 10: Ilmoitetaan luettelo kartoitetuista kasvilajeista/-suvuista täyttämällä yksi rivi yhtä kasvilajia/-sukua kohti.

Sarake 11: Ilmoitetaan ne kuukaudet vuodesta, jolloin kartoitus tehtiin.

Sarake 12: Ilmoitetaan kartoituksen tiedot ottaen huomioon kunkin kasvintuhoojan kartoitusta koskevat lakisääteiset vaatimukset. Merkitään ”ei sovelleta”, kun tietyn sarakkeen tietoja ei sovelleta.

Sarakkeet 13 ja 14: Ilmoitetaan tarvittaessa tulokset ja annetaan saatavilla olevat tiedot niitä koskevissa sarakkeissa. ”Määrittämättömiä” ovat ne analysoidut näytteet, joista ei ole jostain syystä saatu tulosta (esim. tulos alle toteamisrajan, näytettä ei käsitelty, koska sitä ei ollut yksilöity, vanhentunut näyte).

Sarake 15: Ilmoitetaan kartoituksen toteuttamisvuoden aikana ilmoitetut esiintymät puskurialueella tehdyistä havainnoista. Esiintymän ilmoitusnumeroa ei tarvitse mainita, jos toimivaltainen viranomainen on todennut, että havainto koskee asetuksen (EU) 2016/2031 14 artiklan 2 kohdassa, 15 artiklan 2 kohdassa tai 16 artiklassa tarkoitettua tapausta. Tässä tapauksessa ilmoitetaan sarakkeessa 16 (”Huomautukset”) syy, jonka vuoksi tätä tietoa ei anneta.

1. **Malli vuotuisten tilastopohjaisten kartoitusten tulosten raportoimiseksi**

1. Rajatun alueen kuvaus		2. Rajatun alueen alkuperäinen koko (ha)	3. Rajatun alueen päivitetty koko (ha)	4. Menetelmä	5. Työlyke	6. Kartoituspaikat		7. Aikataulu	A. Kartoituksen määrittely (syöteparametrit RiBESS+ -järjestelmässä)														B. Näytteenotto							C. Kartoituksen tulokset							25. Huomautukset
									8. Kohdepopulaatio			9. Epidemiologiset yksiköt		10. Havaitsemismenetelmät				11. Näytteenoton tehokkuus	12. Menetelmän herkkyys	13. Riskitekijät (toiminnot, sijaintipaikat ja alueet)					14. Tarkastettujen epidemiologisen yksikköjen määrä	15. Silmämäärästen tarkastusten lukumäärä	16. Näytteiden lukumäärä	17. Ansojen lukumäärä	18. Pysäytyspaikkojen lukumäärä	19. Testien lukumäärä	20. Muiden toimenpiteiden lukumäärä	21. Tulokset			22. Ilmoitettujen esiintymien ilmoitusnumero tapauksen mukaan täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2019/1715 mukaisesti		23. Saavutettu luottamustaso	24. Oletettu esiintyvyys	
Nimi	Määrittämispäivä					Kuvaus	Numero		Isäntälajit	Alue (ha tai muu sopiva yksikkö)	Tarkastusyksiköt	Kuvaus	Yksiköt	Silmämäärät tarkastukset	Ansojen asettaminen	Testaus	Muut menetelmät			Riskitekijä	Riskitasot	Paikkojen lukumäärä	Suhteelliset riskit	Osuus isäntäkasvipopulaatiossa							Positiivinen	Negatiivinen	Määrittämätön	Numero	Päivämäärä			

2. **Mallilomakkeen täyttöohjeet**

Selitetään kartoituksen suunnittelua koskevat taustaoletukset tuhoojakohtaisesti. Esitetään yhteenveto ja perustelu:

— kohdepopulaatio, epidemiologinen yksikkö ja tarkastusyksiköt;

— havaitsemismenetelmä ja menetelmän herkkyys;

— riskitekijä(t), joista ilmoitetaan riskitaso ja vastaava suhteellinen riski ja osuus isäntäkasvipopulaatiosta.

Sarake 1: Ilmoitetaan maantieteellisen alueen nimi, esiintymän numero tai muu tieto, jonka perusteella kyseessä oleva rajattu alue ja sen määrittämispäivä voidaan yksilöidä.

Sarake 2: Ilmoitetaan rajatun alueen koko ennen kartoituksen aloittamista.

Sarake 3: Ilmoitetaan rajatun alueen koko kartoituksen jälkeen.

Sarake 4: Ilmoitetaan käytetty menetelmä: hävittäminen tai leviämisen estäminen. Lisätään tarvittaessa rivejä tuhoojan vuoksi muodostettujen rajattujen alueiden määrän ja niillä sovellettavien menetelmien mukaan.

Sarake 5: Ilmoitetaan, millä rajatun alueen vyöhykkeellä kartoitus tehtiin, ja lisätään rivejä tarpeen mukaan: saastunut vyöhyke tai puskurivyöhyke, käyttäen eri rivejä. Tapauksen mukaan ilmoitetaan saastuneen vyöhykkeen se alue, jossa kartoitus tehtiin (esim. viimeiset 20 km ennen puskurivyöhykettä, taimitarhojen ympärillä jne.), eri riveillä.

Sarake 6: Ilmoitetaan kartoituspaikkojen määrät ja kuvataan ne valitsemalla kuvausta varten jokin seuraavista:

1. Ulkotilat (tuotantoalue): 1.1 pelto (viljelymaa, laidun); 1.2 hedelmätarha/viinitarha; 1.3 taimitarha; 1.4 metsä.

2. Ulkotilat (muu): 2.1 yksityinen puutarha; 2.2 julkinen tila; 2.3 suojelualue; 2.4 luonnonvaraiset kasvit muilla kuin suojelualueilla; 2.5 muu, täsmennettävä (esim. puutarhakeskus, vähittäismyyntipaikka, jossa käytetään puista pakkausmateriaalia, puuteollisuus, kosteikkoalue, kasteluverkosto tai kuivatusojasto).

3. Fyysisesti suljetut tilat: 3.1 kasvihuone; 3.2 yksityinen tila, muu kuin kasvihuone; 3.3 julkinen tila, muu kuin kasvihuone; 3.4 muu, täsmennettävä (esim. puutarhakeskus, vähittäismyyntipaikka, jossa käytetään puista pakkausmateriaalia, puuteollisuus).

Sarake 7: Ilmoitetaan ne kuukaudet vuodesta, jolloin kartoitukset tehtiin.

Sarake 8: Ilmoitetaan kohdepopulaatio ja sitä vastaava luettelo isäntälajeista/-suvuista ja katetusta alueesta. Kohdepopulaatio määritellään tarkastusyksiköiden kokonaisuutena. Sen koko määritellään tavanomaisesti maatalousalueiden osalta hehtaareina, mutta kyseessä voivat olla myös esimerkiksi palstat, pellot tai kasvihuoneet. Valinta on perusteltava taustaoletuksia koskevassa kohdassa. Ilmoitetaan tarkastusyksiköt, joita kartoitus koski. ”Tarkastusyksiköllä” tarkoitetaan kasveja, kasvinosia, hyödykkeitä, materiaaleja ja tuhoojan vektoreita, jotka on tutkittu tuhoojien yksilöimiseksi ja havaitsemiseksi.

Sarake 9: Ilmoitetaan epidemiologiset yksiköt, joita kartoitus koski, niiden kuvaus ja mittayksikkö. ”Epidemiologisella yksiköllä” tarkoitetaan homogeenista aluetta, jolla tuhoojien, isäntäkasvien sekä abioottisten ja bioottisten tekijöiden ja olosuhteiden vuorovaikutus johtaisi samaan epidemiologiaan, jos tuhoojaa esiintyisi. Epidemiologiset yksiköt ovat kohdepopulaation alayksikköjä, jotka ovat epidemiologialtaan homogeenisia ja joilla on vähintään yksi isäntäkasvi. Joissain tapauksissa koko isäntäpopulaatio tietyllä alueella / tietyssä maassa voidaan määritellä epidemiologiseksi yksiköksi. Kyse voi olla yhteisen tilastollisten alueyksiköiden nimikkeistön alueista (NUTS-alueista), kaupunkialueista, metsistä, ruusutarhoista tai maatiloista tai hehtaarimääräisistä alueista. Epidemiologisten yksiköiden valinta on perusteltava taustaoletuksia koskevassa kohdassa.

Sarake 10: Ilmoitetaan kartoituksessa käytetty menetelmä sekä kussakin tapauksessa toteutettujen toimien määrä kutakin tuhoojaa koskevien lakisääteisten erityisvaatimusten mukaisesti. Merkitään ”ei sovelleta”, kun tietyn sarakkeen tietoja ei sovelleta.

Sarake 11: Ilmoitetaan arvio näytteenoton tehokkuudesta. Näytteenoton tehokkuudella tarkoitetaan sen todennäköisyyttä, että tartunnan saaneista kasveista valitaan tartunnan saaneita kasvinosia. Vektorien osalta se tarkoittaa sitä, kuinka tehokkaasti menetelmän avulla saadaan otettua kiinni positiivinen vektori, kun niitä esiintyy kartoitettavalla alueella. Maa-aineksen osalta se tarkoittaa sitä, kuinka tehokkaasti saadaan valittua tuhoojan sisältävä maa-ainesnäyte, kun tuhoojaa esiintyy kartoitettavalla alueella.

Sarake 12: ”Menetelmän herkkyydellä” tarkoitetaan sitä, kuinka todennäköisesti menetelmä havaitsee asianmukaisesti tuhoojan esiintymisen. Menetelmän herkkyys määritellään todennäköisyydeksi siitä, että tosiasiallisesti positiivisesta isäntäkasvista saadaan positiivinen testitulos. Se saadaan kertomalla näytteenoton tehokkuus (eli todennäköisyys valita tartunnan saaneesta kasvista tartunnan saaneita kasvinosia) diagnostisella herkkyydellä (joka määräytyy tunnistamisessa käytettävän silmämääräisen tarkastuksen ja/tai laboratoriotestin suorituskyvyn perusteella).

Sarake 13: Ilmoitetaan riskitekijät eri riveillä käyttäen niin monta riviä kuin tarpeen. Ilmoitetaan kunkin riskitekijän osalta riskitaso ja vastaava suhteellinen riski sekä osuus isäntäpopulaatiosta.

Sarake B: Ilmoitetaan kartoituksen tiedot ottaen huomioon kunkin tuhoojan kartoitusta koskevat lakisääteiset vaatimukset. Merkitään ”ei sovelleta”, kun tietyn sarakkeen tietoja ei sovelleta. Näissä sarakkeissa esitettävät tiedot liittyvät sarakkeessa 10 ”Havaitsemismenetelmät” esitettyihin tietoihin.

Sarake 18: Ilmoitetaan pyydystyspaikkojen lukumäärä, jos se ei ole sama kuin ansojen lukumäärä (sarake 17) (jos esimerkiksi samaa ansaa käytetään eri paikoissa).

Sarake 21: Ilmoitetaan positiivisiksi, negatiivisiksi ja määrittämättömiksi todettujen näytteiden määrä. ”Määrittämättömiä” ovat ne analysoidut näytteet, joista ei ole jostain syystä saatu tulosta (esim. tulos alle toteamisrajan, näytettä ei käsitelty, koska sitä ei ollut yksilöity, vanhentunut näyte).

Sarake 22: Ilmoitetaan kartoituksen toteuttamisvuonna tehdyt esiintymäilmoitukset. Esiintymän ilmoitusnumeroa ei tarvitse mainita, jos toimivaltainen viranomainen on todennut, että havainto koskee asetuksen (EU) 2016/2031 14 artiklan 2 kohdassa, 15 artiklan 2 kohdassa tai 16 artiklassa tarkoitettua tapausta. Tässä tapauksessa ilmoitetaan sarakkeessa 25 (”Huomautukset”) syy, jonka vuoksi tätä tietoa ei anneta.

Sarake 23: Ilmoitetaan kartoituksen herkkyys, sellaisena kuin se määritellään kansainvälisessä kasvinsuojelutoimenpidestandardissa (ISPM) 31. Tämän saavutetun luottamustason, joka koskee tuhoojista vapaata asemaa, arvo lasketaan tehtyjen tarkastusten (ja/tai otettujen näytteiden) perusteella ottaen huomioon menetelmän herkkyys ja oletettu esiintyvyys.

Sarake 24: Ilmoitetaan oletettu esiintyvyys ennen kartoitusta tehdyn, tuhoojan todennäköistä todellista esiintyvyyttä kentällä koskevan arvioinnin perusteella. Oletettu esiintyvyys asetetaan tavoitteeksi kartoituksessa, ja se vastaa riskinhallinnasta vastaavien tahojen tekemää kompromissia tuhoojan esiintymistä koskevan riskin ja kartoituksen tekemiseen käytettävien resurssien välillä. Esiintyvyyskartoituksissa arvoksi vahvistetaan tavallisesti yksi prosentti.

ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/2520/oj